

עפ"ת 39539/01/14 - דימיטרי שחלביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 39539-01-14 שחלביץ נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער דימיטרי שחלביץ
נגד המדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד אשר ארבל

ב"כ המשיבה - עו"ד לבנת מלמד

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע בכתב אישום חמור, על-פיו, ביום 21.04.08, כמצוין באלף הקודם, בכך שבאותו יום בשעה 07:45 ברח' קרליבך 10 בת"א נהג כשהוא שיכור.

על-פי כתב האישום, השכרות נקבעה באמצעות בדיקה במכשיר "ינשוף" שמצא שבכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו של המערער היו 580 מק"ג אלכוהול.

עוד ייאמר, שאף שהדבר לא כתוב בכתב האישום, על-פי **ת/8** - דו"ח המאפיינים, גם כן נמצא שהמערער שיכור, אולי אף שיכור כלוט.

המערער כפר בבית משפט קמא באשמתו, בעיקר טענתו הייתה שגם אם היה שיכור, הרי שנהג למצוותו של שוטר, אשר הורה לו להזיז את רכבו מתחנת דלק, שם היה הרכב, בסיועו של מישהו מהתחנה.

למעשה, טענתו של המערער הייתה טענה שנעוצה בסעיף 34ג(2), טענת הצידוק. **"עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב על-פי דין לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין"**.

ברור, שאם המערער לא היה נעתר, כטענתו, לדרישת השוטר, הרי היה עובר לכאורה עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(1)

עמוד 1

לת"ת.

בית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, בהן עדותו של המערער, אשר חזר וטען שהוציא את רכבו מתחנת הדלק על-פי הוראת השוטר, דחה את גרסתו וקבע שאף אם נסע על-פי הוראת השוטר, הרי חרג מהמותר לו כדי ליסוע. בית משפט קמא, בסופם של הליכים, קבע בהכרעת דינו שהמערער אשר והרשיע אותו.

בגזר הדין הוטלו על המערער עונשים שונים, בהם פסילה בפועל ממושכת ובעיקר מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה בן 15 חודשים.

אומר, שמצאתי קשיים רבים בתיק שבפניי. ראשית לכל, אצטט מפרוט' בית משפט קמא, ישיבת יום 15.05.08, ישיבת מענה אליה לא התייצב המערער ומקום שהורשע בדין בהיעדרו רק ביום 02.06.08, באותה ישיבה, 15.05.08, נרשם בפרוט' מפי התובע, מבלי שבית המשפט מונע זאת מהתובע, כהי לישיבה: "**לנאשם עבר מכביד הכולל עבירות של נהיגה בשכרות**". עסקינן במעשה שלא יעשה שיכול ליצור חשש ממשי לעיוות דין. בראש ובראשונה, כמובן, עסקינן בטעות תובע, אך בית המשפט לא צריך לאפשר זאת.

באותו הקשר אציין, שבית משפט קמא קיבל זאת הפעם, בהסכמת הסנגור שייצג את המערער, הוא סנגור שונה מזה שמופיע בערעור, את **ת/10** - הוא שימוע שנערך למערער בפני קצין משטרה ושם אף מצוין שתלוי ועומד נגד המערער מאסר מותנה ואותו רישום לא נמחק משום מה טרם הוגש לבית המשפט כראיה. ברישום נאמר כך: "**כמו כן, לנ"ל תנאי מאסר ל-15 חודשים על עבירה דומה למשך שלוש שנים...**".

בנוסף, העד העיקרי בתיק, העד אשר שימש כחוט השדרה לראיות כנגד הנאשם, אותו שוטר שהמערער טען מלכתחילה שזה אשר הורה לו לנסוע מתחנת הדלק כשהוא ער לכך שהוא שיכור, השוטר ולדיסלב מלמד לא העיד בבית משפט קמא.

התביעה, בישיבת יום 20.05.13, ויתרה עליו לאחר שלא הצליחה לאתרו. יש להזכיר, שמדובר בשוטר, איש משטרה, אשר הוזמן בעבר מספר פעמים, לא התייצב לדיונים, אם כי ייאמר, שבאחד הדיונים התייצב ועדותו לא נשמעה.

עסקינן בעד מרכזי וחשוב, בלעדיו לא ניתן היה להגיע לממצאים חד-משמעיים בתיק ולכן בית משפט קמא, בהכרעת דינו, להנחות שלא היה צריך להיזקק להם באשר לקיומו של רמזור בדרך או למרחק שנסע המערער.

יש להדגיש, שהשוטרות אשר היו מעורבות בעיכובו של המערער בשטח, לא זכרו דבר מהאירוע. עולה מהדו"חות אשר הוגשו על ידן, **ת/7** ואחרים, כי באופן תמוה, למרות שהוזעקו על-ידי איש המשטרה ולדיסלב מלמד, לשטח, הספיקו להגיע לתחנת הדלק ממנה יצא לכאורה המערער לפני שיצא משם, ובאופן תמוה גם היו צריכות לנסוע אחריו.

בית משפט קמא, בהכרעת דינו, מצא ממצאים נגד המערער גם על סמך העובדה המבוססת על המוצג **ת/5**, מסמך שאותו ערכה רס"ב חיה מרדכי, אשר ציינה שראתה את המערער נוהג לאחר שימוע.

בית משפט, בהכרעת הדין, בטעות קבע שהיא ראתה אותו נוהג בשעה ¹⁰:10, אך השימוע לכל הדעות ועל-פי הרשום במפורש, היה רק בשעה ¹⁵:14, כלומר, שעות רבות לאחר מועד עיכובו של המערער בסמוך לשעה ⁰⁰:07 בבוקר. העובדה שהמערער אחרי שעות כה ארוכות נהג מבלי שנבדק בשעות הצהריים אם הוא שיכור, איננה צריכה להיזקק

לחובתו במצב זה, וכאמור, בית משפט קמא זקף זאת לחובתו.

בסופו של יום, קביעות העובדה וממצאי המהימנות של בית משפט קמא נקבעו מבלי שהעד היחידי, בנסיבות האירוע, או האפשרות לסטות מטענת הצידוק של המערער בשל טעמים הקשורים בתביעה, לא העיד, ולכן קיים חשש של לפחות ספק סביר ממשי באשמתו של המערער.

אומר, ששקלתי להחזרתו של התיק לשמיעת עדותו של השוטר ולדיסלב מלמד בבית משפט קמא. כך הייתי נוהג אם היה מדובר ועסקין בתיק "צעיר לימים", שמדובר בעבירה שהתרחשה לפני למעלה משש שנים, וכאשר כשלים כה קשים המעוגנים בעיקר בהתנהגות התביעה בפני בית משפט קמא קיימים, הנני סובר שיעשה עוול לתוצאה כזו ולכן הנני מורה על זיכוי של המערער בדין מחמת הספק, כאמור.

כמובן שכל תוצאות הכרעת הדין וגזר הדין בטלים.

**ניתנה והודעה היום י"ג אדר
תשע"ד, 13/02/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי